Grant Thornton

MINISTERSTVO PRŮMYSLU A OBCHODU

Financováno Evropskou unií NextGenerationEU

Pravidla rozdělení nákladů při zavádění sítí elektronických komunikací

Připraveno pro Ministerstvo průmyslu a obchodu

[Listopad 2024]



Obsah

1 Pojmy 5

2 Úvod 6

2.1 Metodický postup 6

2.2 Typové případy 8

2.3 Obecné principy 9

2.3.1 Určení přímých a sdílených nákladů 9

2.3.2 Alokační klíč 10

2.3.3 Pobídka k přiměřenosti 10

2.3.4 Způsobilé výdaje a vypořádání dotací 11

2.3.5 Vstupní parametry 11

3 Přípolož či Koordinace 13

3.1 Přípolož třetí osoby k Příjemci – B1 13

3.1.1 Určení přímých a sdílených nákladů 13

3.1.2 Alokační klíč a stanovení spravedlivého podílu nákladů 15

3.1.3 Pobídka k přiměřenosti 16

3.1.4 Způsobilé výdaje 16

3.1.5 Vypořádání dotace 16

3.2 Přípolož Příjemce ke třetí osobě – B2 16

3.2.1 Určení přímých a sdílených nákladů 16

3.2.2 Alokační klíč a stanovení spravedlivého podílu nákladů 17

3.2.3 Pobídka k přiměřenosti 17

3.2.4 Způsobilé výdaje 17

3.3 Koordinace stavebních prací sítí elektronických komunikací – C 18

3.3.1 Určení přímých a sdílených nákladů 18

3.3.2 Alokační klíč 18

3.3.3 Pobídka k přiměřenosti 18

3.3.4 Výše způsobilých výdajů 19

4 Koupě existující infrastruktury – D 20

4.1.1 Určení přímých a sdílených nákladů 20

4.1.2 Alokační klíč a stanovení spravedlivého podílu nákladů 20

4.1.3 Pobídka k přiměřenosti 20

4.1.4 Výše způsobilých výdajů 21

5 Sdílení (přístup k fyzické infrastruktuře) 22

5.1 Přístup třetí osoby k Příjemci formou IRU – E1 22

5.1.1 Určení přímých a sdílených nákladů 23

5.1.2 Alokační klíč a stanovení spravedlivého podílu nákladů 23

5.1.3 Pobídka k přiměřenosti ... 23
5.1.4 Výše způsobilých výdajů ... 24
5.1.5 Vypořádání dotace ... 24
5.2 Přístup třetí osoby k Příjemci formou nájmu – E2 ... 24
5.3 Přístup Příjemce ke třetí osobě formou IRU – F1 ... 24
5.3.1 Určení přímých a sdílených nákladů ... 24
5.3.2 Alokační klíč a stanovení spravedlivého podílu nákladů ... 25
5.3.3 Pobídka k přiměřenosti ... 25
5.3.4 Výše způsobilých výdajů ... 25
5.4 Přístup Příjemce ke třetí osobě formou nájmu – F2 ... 25
6 Dělení nákladů na vlastní infrastruktuře ... 26
6.1 Mezi projekty dotačního titulu VRI – G1 ... 26
6.2 Infrastruktura dotačního projektu pro účel nedotačního projektu – G2 ... 26
6.3 Infrastruktura nedotačního projektu pro účel dotačního projektu – G3 ... 27
7 Stanovení cen za Přístup formou IRU ... 28
7.1 Jednorázové ceny za Přístup k fyzické infrastruktuře formou IRU ... 28
7.1.1 Výpočet ročních odpisů ... 28
7.1.2 Stanovení koeficientu sdílení ... 29
7.1.3 Výpočet jednorázové ceny za přístup ... 32
7.2 Provozní náklady, billing, prodej a péče o zákazníka a režie ... 32
7.3 Jednorázové ceny za služby spojené s Přístupem k fyzické infrastruktuře ... 32
7.3.1 Průzkum fyzické infrastruktury na místě ... 32
7.3.2 Projekt technického provedení Přístupu k fyzické infrastruktuře ... 32
7.3.3 Přípravné práce spojené s projektem a provedením stavby ... 33

1 Pojmy

CCA – Current cost accounting – Princip využití současných cen v rámci oceňování aktiv pro další výpočet jednotkových cen služeb či produktů na infrastruktuře.

ČTÚ – Český telekomunikační úřad

GIA – Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1309 o opatřeních ke snížení nákladů na budování gigabitových sítí elektronických komunikací (nařízení o gigabitové infrastruktuře), vč. adaptačního zákona (aktuálně v návrhu https://odok.gov.cz/portal/veklep/material/ALBSDFQH8TTN).

HCA – Historical cost accounting – Princip využití historických (pořizovacích) cen v rámci oceňování aktiv pro další výpočet jednotkových cen služeb či produktů na infrastruktuře**.**

IRU – (idefeasible right of use) – Nezrušitelná užívací práva - dlouhodobé věcné právo k fyzické infrastruktuře

Koordinace – Rozumí se koordinace staveb infrastruktury podle § 2b nebo koordinace stavebních prací podle § 10 zákona č. 194/2017 Sb. o koordinaci staveb infrastruktury a opatřeních ke snížení nákladů na zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací (dále „zákon o koordinaci“) nebo čl. 5 GIA, podrobněji viz dále v kapitole 3.

Podnikatelské seskupení – Naplňuje definici pro podnikatelská seskupení podle ustanovení § 71 a násl. zákona č. 90/2012 o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích).

PpŽP – Příloha 2 Výzvy – Pravidla pro žadatele a příjemce

Přípolož – Rozumí se stavba sítí elektronických komunikací podle zákona č. 416/2009 Sb. o urychlení výstavby strategicky významné infrastruktury (dále jen „liniový zákon“), podrobněji viz dále v kapitole 3.

Přístup – Rozumí se přístup k fyzické infrastruktuře podle § 4 a 5 zákona o koordinaci nebo čl. 3 GIA, podrobněji viz dále v kapitole 4.

Příjemce – Žadatel o dotaci nebo příjemce dotace.

Standardní náklady výstavby – Náklady samostatného zřízení obdobné infrastruktury SEK bez uplatnění postupů pro snižování nákladů na zřízení SEK jako je realizace koordinace, přípolože atd.

Stavebník – Rozumí se osoba, která pro sebe žádá vydání povolení záměru nebo odstranění stavby (§14 Zákona č. 283/2021 Sb., Stavební zákon), v kontextu této metodiky je myšlen zadavatel (investor) stavby, který realizuje stavbu.

Stavitel – Rozumí se zhotovitel stavby (§14 Zákona č. 283/2021 Sb., Stavební zákon), v kontextu této metodiky ten, kdo stavbu zhotovuje (provádí stavební práce) dle zadání Stavebníka.

2 Úvod

Tento dokument slouží jako metodika pro stanovení tzv. **spravedlivého podílu nákladů** v rámci dotačních projektů na zavádění širokopásmových sítí elektronických komunikací (dále „SEK“) tak, aby docházelo k objektivnímu rozdělení nákladů v případě různých způsobů realizace infrastruktury –dělení nákladů mezi více vlastních projektů realizovaných na jedné vlastní infrastruktuře v rámci jedné osoby či podnikatelského seskupení (dále jen „osoba“) nebo rozdělení nákladů mezi Příjemcem a nezávislou třetí osobou v případech realizace přípolože, koordinace stavby, sdílení infrastruktury (přístupu) nebo koupě infrastruktury za účelem snížení nákladů na zavádění SEK.

Pro účely dotačních projektů metodika dále srovnává tyto **spravedlivé podíly nákladů** jednotlivých osob, které jsou výsledkem počátečních kroků kalkulace pro příslušný způsob realizace projektu s náklady nekoordinované výstavby, tj, samostatné výstavby vlastní obdobné infrastruktury SEK bez uplatnění postupů pro snižování nákladů na zavádění SEK jako je realizace koordinace, přípolože atd. (dále „**standardní náklady výstavby**“). Na základě tohoto srovnání se stanoví **přiměřené náklady** realizace uplatňované ve vztahu k dotačnímu projektu.

Na bázi **přiměřených nákladů** se nakonec stanoví **výše způsobilých výdajů** v rámci konkrétního dotačního projektu (tj. nákladů přípustných dle konkrétního znění výzvy). Příjemce dotace pak může v projektu tyto náklady uplatnit jen do takto stanovené výše způsobilých výdajů.

Spravedlivý podíl nákladů může rovněž sloužit jako vodítko pro vzájemné vypořádání nákladů mezi jednotlivými osobami podílejícími se na realizaci předmětného projektu, tj. pro sjednání komerční ceny za realizaci příslušné části projektu (dále také „**komerčně sjednané ceny**“).

Souhrnně se pravidla uplatněná v této metodice pro stanovení spravedlivého podílu nákladů a stanovení výše způsobilých výdajů označují jako **Pravidla rozdělení nákladů při zavádění SEK** a upravují finanční vztahy mezi poskytovatelem dotace, Příjemcem dotace a třetí osobou, příp. dotačním projektem Příjemce a jiným projektem Příjemce.

2.1 Metodický postup

Níže jsou navrženy obecné mechanismy rozdělení celkových nákladů, tedy **stanovení spravedlivého podílu nákladů, přiměřených nákladů** a **výše způsobilých výdajů** (dále jen “**kalkulace**“) jednotlivých osob, resp. projektů tak, aby bylo pro účel dotačního programu vždy zachováno kritérium objektivnosti, průkaznosti, hospodárnosti a obvyklosti způsobilých výdajů, a to v souladu s podmínkami způsobilosti výdajů pro danou výzvu[1] Kalkulace proto musí rozdělit celkové náklady:

- na náklady příslušející jednotlivým osobám, resp. projektům
- a u dotačních projektů dále na způsobilé výdaje (ZV) a nezpůsobilé výdaje (NZV).

Aby tohoto cíle dosáhla, kalkulace probíhá v následujících **hlavních krocích**, které jsou u všech uvedených způsobů realizace obdobné a konkrétně jsou rozebrány dále v jednotlivých typových případech, zahrnujících definici vstupů a upřesnění způsobů kalkulací.

Nejprve se stavba **rozčlení do částí** (tj. stavebních či inženýrských objektů, event. jejich úseků), které mají z pohledu metodiky kalkulace stejné parametry (zejm. jde o stejný typový případ, v celé části platí stejný alokační klíč, platí v ní stejná pravidla způsobilosti výdajů apod.). Pokud Žádost o podporu člení projekt do úseků[2], kalkulace, resp. znalecký posudek (viz níže) musí zpracovat jeden nebo více celých těchto úseků uvedených v Žádosti o podporu, a to ve stejném členění (posudek však může úseky uvedené v Žádosti členit podrobněji na části, a to zejména v případech postupů zahrnujících komplexní spolupráci zúčastněných osob – např. koordinace stavby).

[1] Viz Výzva I – Vysokorychlostní internet OP TAK a její Příloha 3 *Vymezení způsobilých výdajů*

[2] Dle vzoru v Příloze 8 *Seznam podporovaných oblastí* Výzvy I – Vysokorychlostní internet OP TAK na listu *Úseky*, vč. změn projektu

Pro každou část ($_{č}$) zvlášť se dále provede tato suma hlavních kroků:

1) **Určení celkových nákladů** ($CN_{č}$), sestávajících z:
   - **přímých nákladů** pro jednotlivé osoby či projekty ($PřN_{os,č}$) – typicky náklady vynaložené v rámci projektu jednou osobou sloužící k naplnění potřeb (realizaci části stavby) této konkrétní osoby* (příčinně přiřazené) a
   - **nákladové báze sdílených nákladů**[3] (dále též jen „nákladová báze“, $SdN_{č}$) typicky společné náklady související s celým projektem, které je třeba dále rozdělit mezi jednotlivé osoby*,

2) **Alokační klíč** – Pro účel dělení sdílených nákladů je nutné určit alokační klíč, jehož výpočet je stanoven pro každý typový případ rozdílně. Součástí je:
   - **Stanovení jednotky** (veličiny, např. m^3), podle níž se určí alokační klíč **a určení alokačního klíče** (v závislosti na typovém případu poměru sdílení, nebo koeficientu sdílení),
   - **Výpočet podílu sdílených nákladů** ($SdN_{os,č}$) – Z nákladové báze sdílených nákladů z kroku 1 se pomocí alokačního klíče provede alokace na jednotlivé osoby (projekty)*.
   - **Výpočet spravedlivého podílu celkových nákladů jednotlivých osob či projektů** ($CN_{os,č}$), jenž je součtem přímých nákladů osoby (projektu) a podílu sdílených nákladů osoby (projektu)*.

3) **Pobídka k přiměřenosti nákladů v rámci dotačních projektů** – V některých případech by mohl podíl celkových nákladů získaný z předchozích kroků vést k nepřiměřenosti nákladů na straně Příjemce dotace[4], tj. při uplatnění postupů pro snižování nákladů při zavádění SEK (přípolož, koordinace apod.) by nedošlo ke skutečnému poklesu nákladů oproti samostatnému zřízení obdobné infrastruktury SEK. Je proto zavedena pobídka k přiměřenosti ve výši maximálně 80 % **standardních nákladů výstavby** ($StdN_{os,č}$) (nákladů nekoordinované výstavby samostatné infrastruktury), která v rámci kalkulace zajistí korekci, pokud by byla 80% hranice překročena. Aplikací této korekce se vypočte z hlediska dotace **přiměřený podíl nákladů** ($PPN_{os,č}$) *.

4) **Výše způsobilých výdajů** projektu je stanovena z přiměřeného podílu nákladů (krok 3). Z toho se s ohledem na věcnou, místní a časovou způsobilost podle Vymezení způsobilých výdajů výzvy stanoví výše $ZV_{č}$ a $NZV_{č}$ na dotační projekty. V relevantních případech je uveden způsob vypořádání dotací.

** V jednotlivých krocích musí být zachováno druhové a položkové členění podle podrobného položkového rozpočtu projektu (projektem vyplněné Příl. 9 Výzvy), a členění na způsobilé a nezpůsobilé výdaje.*

Vstupní parametry kalkulace musejí být pro každou část zachovány vždy konzistentně jak pro stanovení nákladů v každém kroku kalkulace, tj. celkových nákladů (vč. přímých nákladů a nákladové báze) a podílu celkových nákladů, tak i standardních nákladů výstavby. Jde zejména o následující (podrobněji viz kap. 2.3.5.):

- Kapacita a technické řešení nově zaváděné SEK
- Geografický průběh/trasa (hloubka, délka)
- Věcný rozsah – druhy zahrnutých nákladů a jejich rozsah
- Způsob ocenění aktiv: ve smyslu HCA nebo CCA,
- Životnost aktiva – tedy zda je nutné aktivum odepsat, či se kalkuluje s plnou pořizovací cenou,

Pro každý posuzovaný úsek ($_{ú}$) se zjistí výsledky jednotlivých kroků souhrnně za všechny části daného úseku $CN_{ú} = \sum CN_{č}$, $PřN_{os,ú} = \sum PřN_{os,č}$, $SdN_{ú} = \sum SdN_{č}$, $CN_{os,ú} = \sum CN_{os,č}$, $PPN_{os,ú} = \sum PPN_{os,č}$, $ZV_{ú} = \sum ZV_{č}$, $NZV_{ú} = \sum NZV_{č}$. Druhové a položkové členění podle podrobného položkového rozpočtu musí být zachováno i pro celý úsek.

Veškeré výpočty pro účely dotačních projektů budou provedeny (či alespoň ověřeny) znalcem, a toto doložení bude provedeno znaleckým posudkem, který vyčíslí pro každý posuzovaný úsek uvedený v Žádosti souhrnně **spravedlivý podíl nákladů jednotlivých osob** ($CN_{os.ú}$), a pro dotační projekty také **přiměřený podíl nákladů jednotlivých osob (projektů)** ($PPN_{os.č}$) a dále jejich členění na **způsobilé výdaje** ($ZV_{ú}$) a **nezpůsobilé výdaje** ($NZV_{ú}$), a to v druhovém a položkovém členění podle projektem vyplněné Příl.9 Výzvy. Znalec bude postupovat podle znaleckých principů práce a současně využije zde stanovené metodiky pro rozdělení nákladů v rámci dotované infrastruktury.

[3] Metodika v některých typových případech stanovuje více bází, které se pak alokují podle různých klíčů

[4] Pokud stavba, se kterou se chce Příjemce koordinovat, má příliš vysoké náklady v porovnání s obdobnou stavbou SEK, která by byla provedena samostatně. Srov. Čl. 189 odst. 3 písm. f) Nařízení 2024/2509, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie

2.2 Typové případy

V rámci dotačních projektů je nutné zajistit objektivnost, průkaznost, hospodárnost a obvyklost nákladů (kritéria), které jsou poté stanoveny jako způsobilé a financovány ze strany poskytovatele dotace. Pro tento účel lze náklady dělit do dvou skupin dle míry naplnění kritérií:

(1) **Ověřené náklady, u kterých proběhlo řádné zadávací řízení (veřejná zakázka)** a jsou doloženy všemi potřebnými podklady – lze očekávat dostatečnou míru ověření tržní objektivnosti, hospodárnosti a obvyklosti celkových nákladů díky transparentnímu soutěžnímu mechanismu;

(2) **Neověřené náklady, kde není prokázán dostatečný prvek soutěže** (lze očekávat omezenou soutěž, absenci výběrového řízení dle pravidel zadávání veřejných zakázek, či chybějí potřebné podklady) – u nichž není zaručena dostatečná tržní objektivnost, hospodárnost či obvyklost celkových nákladů.

Pro určení bylo vyhodnoceno několik nejpravděpodobnějších typových případů, které mohou nastat, a liší se způsobem stanovení ceny a/nebo dopadem do způsobilých výdajů (nákladů) projektu, resp. výše dotace:

A. Příjemce realizuje kompletně vlastní výstavbu
B. Realizace Přípolože
   B1. Přípolož třetí osoby k Příjemci
   B2. Přípolož Příjemce ke třetí osobě
C. Koordinace stavebních prací
   C1. Příjemce a třetí osoba realizuje koordinaci stavebních prací v rámci sítí elektronických komunikací
   C2. Příjemce a třetí osoba realizuje koordinaci stavebních prací sítí elektronických komunikacích a dalších liniových infrastrukturních staveb (kanalizace, vodovod, elektrické vedení a další).
D. Koupě existující infrastruktury (např. chránička, mikrotrubičky)
E. Sdílení – Přístup třetí osoby k dotované fyzické infrastruktuře (např. chránička) Příjemce
   E1. formou IRU
   E2. formou nájmu (měsíční cenou)
F. Sdílení – Přístup Příjemce k fyzické infrastruktuře (např. chránička) třetí osoby
   F1. formou IRU
   F2. formou nájmu (měsíční cenou)
G. Dělení nákladů pro potřeby více projektů jednoho Příjemce
   G1. mezi projekty VRI
   G2. dotační projekt (infrastruktura Příjemce) využita pro jiný projekt
   G3. nedotační projekt (infrastruktura) využit pro dotační projekt Příjemce

Uvedené případy se liší podle způsobu realizace a podle následujících hledisek:

1) **Majetkové hledisko** – Dlouhodobý hmotný majetek a dlouhodobý nehmotný majetek

   a) Vznik dlouhodobého hmotného majetku – nemovité věci – stavby (dále „DHM“) – U případů A/B/C/G dochází vždy ke vzniku DHM v rozvaze všech zúčastněných osob. V případě D jde o převod DHM z majetku prodávajícího do majetku kupujícího.

   b) Vznik dlouhodobého nehmotného majetku – ocenitelná práva či jiný dlouhodobý nehmotný majetek (dále „DNM“) – U případu F1 (u třetí osoby) a E1 (u Příjemce) vzniká v aktivech právo užívání – takzvané IRU. Osoba, která IRU poskytuje, tvoří opravné položky ke svému DHM.

2) **Časové hledisko** – moment vzniku infrastruktury

   a) Infrastruktura ještě neexistuje – U případů A/B/C a v některých případech G dochází teprve k výstavbě infrastruktury a podstatná je tedy dělba společných nákladů výstavby
   b) Infrastruktura již existuje – U případů D/F/E a v některých případech G již infrastruktura existuje v dlouhodobém hmotném majetku první osoby, a řeší se zejména možnost jejího využití další osobou z okruhu zúčastněných osob

Charakteristika jednotlivých typových případů:

A – Vlastní výstavba – Hlavním charakteristickým rysem je samostatná výstavba infrastruktury jedním hlavním Stavebníkem, kdy vzniká dlouhodobý hmotný majetek, bez jakékoliv potřeby dělení nákladů z titulu jakékoliv formy sdílení s druhou či dalšími osobami.

B/C – Přípolož a Koordinace – Hlavním charakteristickým rysem je zprostředkovaná či společná výstavba infrastruktury formou Přípolože (přípolože prvků SEK jedné osoby k infrastruktuře druhé osoby) či Koordinace výstavby obou osob, kdy může existovat jeden hlavní Stavebník či více Stavebníků, kteří se navzájem koordinují. Všem osobám vzniká dlouhodobý hmotný majetek. Infrastruktura je v tomto případě ve fázi realizace. Uzavírá se typicky smlouva o koordinaci[5] či přípoloži.

D – Koupě existující infrastruktury – Hlavním charakteristickým rysem je vznik možnosti využití infrastruktury pomocí odkupu dříve vybudované infrastruktury jednou osobou od druhé. Infrastruktura ve fázi realizace tohoto případu již existuje a je formou koupě majetku převedena do dlouhodobého hmotného majetku dané osoby.

E/F – Sdílení (Přístup k infrastruktuře) – Hlavním charakteristickým rysem je vznik práva užívaní majetku, a to formou práva užití, tedy dlouhodobého nehmotného majetku (IRU – F1/E1) anebo formou nájmu (F2/E2). Infrastruktura již existuje a první osoba realizuje možnosti využití infrastruktury druhé osoby. Typicky může vznikat smlouva o pronájmu fyzické infrastruktury nebo smlouvy o přístupu[6].

G – Dělení nákladů na vlastní infrastruktuře – Charakteristickým rysem je potřeba rozdělení nákladů na vlastní infrastruktuře jedné podnikatelské osoby či v rámci Podnikatelského seskupení, která je současně Příjemce. Pro tento účel jsou popsány 3 případy (G1, G2, G3) v rovinách (1) infrastruktura je ve výstavbě a (2) infrastruktura již existuje. Současně jsou případy rozděleny na situace, kdy je infrastruktura (1) stavěna či byla vystavěna z prostředků dotace, či (2) vlastních prostředků.

2.3 Obecné principy

2.3.1 Určení přímých a sdílených nákladů

Přímé náklady jsou **příčinně přiřazené** náklady, které jsou vyvolány pouze jednou konkrétní osobou (projektem) v rámci definovaných případů a je tedy nutné je příčinně přiřadit na vrub dané osobě (projektu). Typicky mezi tyto náklady patří:

- **Služebnost –** je hrazena v plné výší konkrétní osobou, v jejíž prospěch je služebnost zřizována. *Pokud jedna osoba zajišťuje služebnost jménem a ve prospěch druhé osoby je tento náklad příčinně přiřazen do nákladů druhé osoby, včetně souvisejících jednorázových nákladů vyřízení*.
- **HDPE Trubky, Mikrotrubičky –** náklady typicky vznikají pro delší část infrastruktury, resp. pro celou stavbu najednou. Proto se provede % rozdělení tohoto nákladu na konkrétní (kalkulované) části stavby (úseky), a to dle celkové délky projektované infrastruktury, případně množství paralelních trubek. Takovýto dílčí náklad na jednotlivou část (úsek) je nákladovou položku, která je příčinně přiřazena jako přímý náklad a není započtena do nákladové báze (sdílených nákladů).
- **Optické kabely –** náklady typicky vznikají pro delší část infrastruktury, resp. pro celou stavbu najednou. Proto se provede % rozdělení tohoto nákladu na konkrétní (kalkulované) části stavby, a to dle celkové délky projektované infrastruktury, případně množství paralelních kabelů. Takovýto dílčí náklad na jednotlivou část (úsek) je nákladovou položku, která je příčinně přiřazena jako přímý náklad a není započtena do nákladové báze (sdílených nákladů).
- **Jednorázové náklady za přístup –** První osoba je oprávněna v případě existence dalších nákladů požadovat tyto náklady přímo po druhé osobě. Tento náklad bude vycházet z nákladové alokace přímých nákladů (mzdy pracovníků, amortizace) dle pracnosti.

Náklady sdílené typicky podléhají principům dělení nákladů (alokace), pokud je nelze přímo přiřadit jen jedné konkrétní osobě, popř. konkrétnímu projektu. Typicky mezi tyto náklady patří: Výkopové práce, Projektové práce, Inženýrské práce, a další. Tyto náklady jsou posléze jako báze nákladů pomocí alokačního klíče rozděleny (alokovány) mezi jednotlivé osoby postupem uvedeným v kap. 2.1. Metodika níže upřesňuje tento postup pro jednotlivé případy.

Nákladová báze je tvořena součtem všech relevantních sdílených nákladů dle konkrétních případů popsaných níže, a tvoří základ pro dělení (alokaci) nákladů. Typické náklady spojené s výstavbou infrastruktury SEK mohou být projektovány či realizovány v rámci širšího projektu výstavby celé infrastruktury a je u nich nutná alokace na úsek dotčený sdílením. Typicky mezi sdílené náklady patří:

[5] Příkladový vzor smlouvy ČTÚ: https://ctu.gov.cz/smlouva-o-koordinaci-stavebnich-praci

[6] Příkladový vzor smlouvy ČTÚ: https://ctu.gov.cz/smlouva-o-pristupu-k-fyzicke-infrastrukture

- **Projektová činnost –** Nákladová položka, která je typicky vypracována pro celkový projekt pro celou plánovanou infrastrukturu. Použije se % alokace tohoto nákladu dle celkové plánované délky výkopů na předmětný úsek poměrem délek, který podléhá sdílení.
- **Inženýrské práce –** Nákladová položka, která je typicky kalkulována pro delší část infrastruktury. Použije se % alokace tohoto nákladu dle celkové délky projektované infrastruktury na předmětný úsek poměrem délek, který podléhá sdílení.
- **Výkopové práce –** Nákladová položka, která je typicky kalkulována pro delší část infrastruktury. Použije se % alokace tohoto nákladu dle celkové délky projektované infrastruktury na předmětný úsek dle poměru délek, který podléhá sdílení. V případě poměru různých nákladů na metr výkopových prací provede znalec konkrétní alokaci dle procentuálního zastoupení (dle délky) v rámci předmětného úseku.
- **WACC a Provozní náklady –** nejsou typicky započteny do nákladové báze sdílených nákladů ani do přímých nákladů.

2.3.2 Alokační klíč

V případě stanovení alokačního klíče je vždy v rámci konkrétního případu stanovena **základní jednotka poměru sdílení**, která bude využita ke stanovení poměru, ve kterém má být dělena nákladová báze. Pro účel výpočtu poměru sdílení, je v rámci každého případu stanovena i **maximální jednotka poměru sdílení**, tedy například zda je maximum stanoveno jako exaktní hodnota či maximálně očekávaná, která může být typicky nižší než exaktní hodnota.

- Maximální jednotka poměru sdílení může být v případě Přístupu předem jako maximální očekávané využití (např. využití max. X HDPE trubiček jednou osobou z Y trubiček celkem),
- či v případě Koordinace či Přípolože dána součtem základních jednotek poměru (například poměr objemu výkopů) sdílení jednotlivých osob v rámci koordinované infrastruktury (dle dílčích metodik a principů níže).
- *Příklad: V rámci kalkulace nákladu Přístupu je využito principu maximálně očekávaného využití infrastruktury ve střednědobém horizontu (3-5 let) danou osobou, která infrastrukturu vlastní (včetně VO a dalších záloh) a připočteno poptávané množství druhou osobou a součet je využit jako báze pro výpočet poměru sdílení.*

Kalkulace alokačního klíče je vždy provedena jako srovnání základních jednotek poměru sdílení. Srovnání může být prováděno v několika sekcích v rámci předem definovaných zón, které jsou nákladově a co do počtu jednotek konzistentní. Typicky je uvažována například výstavba v různých geografických oblastech (město / venkov), či využití různého počtu infrastruktury v rámci jedné trasy liniové stavby. Pro stanovení konkrétního poměru sdílení jednotlivých osob je definovaná hodnota základní jednotky poměru sdílení vydělena maximální jednotkou poměru sdílení.

2.3.3 Pobídka k přiměřenosti

Pro účel dotačních projektů je očekáváno využití takových způsobů realizace, které přinesou urychlení výstavby a úsporu nákladů. Po vypočtení spravedlivého podílu nákladů je toto zajištěno pobídkou k přiměřenosti, která pomocí **standardních nákladů výstavby** (StdN) stanoví **přiměřený podíl nákladů** (PPN) jedním z následujících způsobů:

(1) Vychází-li se z ověřených nákladů z veřejné zakázky (Příjemce jako osoba povinná), musí dojít k úspoře nejméně 20 % standardních nákladů výstavby SEK dle projektu Příjemce, který by byl realizován samostatně bez uplatnění způsobů snižování nákladů (tj. nekoordinované výstavby samostatné infrastruktury).

(2) Nejsou-li k dispozici ověřené náklady výstavby, jejich vznik a tržní obvyklost je ověřena znaleckým posudkem, který bude kalkulovat obvyklé ceny pro možnost srovnání, zda dochází k realizaci úspory výstavby. V tomto kroku se podle ceníků stavebních materiálů a prací (URS, RTS, Callida apod.), případně jinými metodami určení obvyklých cen, zjistí obvyklá výše standardních nákladů výstavby (nekoordinované výstavby samostatné infrastruktury). Pak lze za přiměřené náklady považovat maximálně 80 % těchto standardních nákladů výstavby.

Pobídka k přiměřenosti je očekáváná zejména z principů, které vychází z tržní praxe:

- Realizace Přípolože /koordinace /koupě si klade za jeden z cílů úsporu nákladů jako takových, a z toho titulu je očekávané, že výsledná cena bude relevantně nižší než cena samostatné výstavby.
- Pro účel nediskriminace a ochrany investic, včetně dodržení podmínek dotace, je žádoucí zachovat dostatečnou míru objektivnosti, která bude následovat typickou tržní praxi, kdy právě Přípolož /koordinace /koupě realizuje zásadní úspory výstavby.
- V rámci realizace Přípolože /koordinace /koupě může docházet k úlevám povinností a snížení administrativní zátěže celého procesu, proto je adekvátní očekávat relevantní úsporu nákladů.

V jakémkoliv typovém případě (B/C/D) musí být znalcem potvrzeno dosažení přiměřenosti podle tohoto principu.

2.3.4 Způsobilé výdaje a vypořádání dotací

Každá dotační výzva má možnost **přesně vymezit**, co považuje za způsobilý výdaj, a to omezením kategorií, definicí časového a místního rámce, volbou metody vykazování a stanovením limitů či podmínek pro DPH, odpisy či administrativu. Tím se liší mezi výzvami konkrétní rozsah a detaily toho, co může Příjemce nárokovat jako ZV.

Způsobilý výdaj (ZV) je takový výdaj, který kumulativně naplňuje následující podmínky, jež jsou dány Výzvou a její přílohou *Vymezení způsobilých výdajů*[7] pro:

- **Věcnou způsobilost výdaje**
- **Časovou způsobilost výdaje**
- **Místní způsobilost výdaje**
- **Vykázání výdaje nebo prokázání dosažení výstupu či výsledku**
  - Výdaj musí být skutečně vynaložen, uhrazen Příjemcem, doložen účetním dokladem a nesmí být financován z jiného veřejného zdroje (zákaz dvojího financování stejných výdajů či stejných aktivit = s ohledem na účel podpory). Výdaje podléhající zjednodušeným metodám vykazování musejí být uvedeny zvlášť od výdajů skutečně vynaložených a samostatně rozčleněny podle definovaných metod.
- **Přiměřenost výdaje**
  - Výše výdaje musí odpovídat cenám obvyklým v místě a čase a musí být vynaložena v souladu s principy 3E – hospodárnosti, účelnosti a efektivnosti. Přiměřenost výdaje potvrzuje znalec.

Výše způsobilých výdajů projektu je stanovena ze součtu přímých nákladů projektu (krok 1) a alokovaných sdílených nákladů - tj. celkově ze spravedlivého podílu nákladů (krok 2) a v přiměřené výši - tj. po korekci na přiměřený podíl nákladů (krok 3).

Podle podmínek věcné (včetně zohlednění daných limitů), místní a časové způsobilosti daných Vymezením způsobilých výdajů výzvy se stanoví výše ZVč a NZVč na dotační projekty. Příjemce postupuje dle konkrétní struktury a pokynů a uvedených ve výzvě (přílohy 9 výzvy). Výdaje musejí být členěny v takovém věcném členění, které umožní srovnání s podrobným položkovým rozpočtem předloženým Projektem pro daný úsek a jeho úpravu, z níž bude patrné dosažení snížení nákladů.

2.3.5 Vstupní parametry

Jak pro stanovení celkových nákladů (tj. přímých nákladů a nákladové báze) a podílu celkových nákladů, tak pro kalkulaci standardních nákladů výstavby musí být **uvažována obdobná technická infrastruktura** SEK dle projektu Příjemce, která se musí shodovat v těchto parametrech:

a) **Kapacita, technické řešení** – využije se kapacit a technických předpokladů, jako jsou uvažovány v rámci výstavby Příjemce dle původního projektu.

b) **Geografický průběh /trasa (město /venkov, hloubka, délka)** – vychází se z geografické polohy (průběhu) trasy sítě a její délky, jako je uvažována v rámci výstavby Příjemce dle původního projektu.

Finanční ocenění musí rovněž zachovávat shodné parametry s ohledem na věcnou srovnatelnost v daném místě a čase:

c) **Věcný rozsah** – tj. vždy musí zahrnovat všechny stejné **druhy nákladů** (rámcově uvedené v kap. 2.3.1) a jejich rozsah (objem) zahrnutý

d) **Životnost** –vychází se z obvyklé životnosti infrastruktury uvažované v rámci daného případu sdílení. V případě rozlišnosti (například D nebo IRU E1/F1) se při kalkulaci standardních nákladů výstavby infrastruktury (tedy infrastruktury stavěné samostatně Příjemcem) upraví hodnota takové investice na srovnatelnou životnost.

[7] Metodické pokyny pro určování způsobilosti výdajů: https://www.dotaceeu.cz/getmedia/e02cdef2-11a2-40a3-af47-1e6bb12ac869/MP-ZV-2021-2027_v3.pdf.aspx?ext=.pdf

Uvažovaná **životnost aktiva** musí vždy odrážet zbývající životnost srovnaného aktiva, danou účetními standardy. *Příklad*: *Pro účel odkupu infrastruktury (případ D) nebo přístupu k infrastruktuře pomoci IRU (případy E1 a F1) je nutné při srovnání upravit finální výpočet báze o již odepsanou životnost kupovaného aktiva, resp. aktiva, k němuž osoba nabude práva. V případě koordinace je vždy uvažována plná životnost aktiva, daná účetními standardy.*

e) **Způsob ocenění nákladů** (ceny prvků SEK a stavebních prací). Obecně se využívají dva způsoby, jak bude blíže specifikováno v jednotlivých typových případech. Pro rozlišení se bude vycházet těchto hlavních principů:

- **HCA**, tedy historické pořizovací náklady, které se využijí zejména pokud lze tyto náklady objektivně ověřit - tedy pochází z veřejné soutěže. Pro účel této metodiky se využije cen z veřejných zakázek realizovaných historicky v rámci výstavby předmětné infrastruktury, pokud jsou k dispozici.
- **CCA**, tedy současné pořizovací náklady se využijí zejména, pokud vstupující náklady nepochází z veřejné soutěže, či není možné jinak ověřit jejich objektivnost. Pro účel této metodiky se využije způsob výpočtu dle veřejných ceníků (například ceník stavebních prací URS), či jiné obdobné metody pro zajištění cen obvyklých v místě a čase (poptání nákladů výstavby).

Pro zjištění aplikovatelnosti pobídky k přiměřenosti srovnáním se standardními náklady výstavby je tedy vždy nutné uvažovat srovnatelné parametry infrastruktury dle bodů výše - **kapacitu, technické řešení a geografický průběh /trasu** jako je předmětná infrastruktura v daném případě, která by však byla realizována jako samostatná výstavba infrastruktury Příjemcem a aplikovat shodné metody finančního ocenění. Tato kontrola je prováděna v případech B/C/D a v některých případech G.

3 Přípolož či Koordinace

Přípoloží či Koordinací stavby se třetí osobou se rozumí situace, kdy v rámci koordinované stavební činnosti realizuje svou infrastrukturu v souběhu třetí osoba i Příjemce. Obě osoby tak mohou realizovat úspory nákladů, urychlit výstavbu a nedochází k nadměrné zátěži okolí výstavbou.

- V případě Přípolože (B1 a B2) je jeden hlavní Stavebník[8], který realizuje hlavní stavbu (např. pozemní komunikace, dráhy, kanalizace, energetického vedení, veřejného osvětlení, produktovodu, vedení sítě elektronických komunikací). Stavebník Přípolože chce realizovat samostatnou stavbu infrastruktury elektronických komunikací, kterou připokládá ke stavbě hlavní, a která je technicky oddělena od stavby hlavní, např. do stejného výkopu připokládá další infrastrukturu[9]. V uvedených typových případech toto pro Stavebníka Přípolože zajistí hlavní Stavebník a prostřednictvím stavitele hlavního Stavebníka zvětšuje rozsah stavby (např. rozšiřuje výkop) a zajišťuje položení infrastruktury SEK jako takové pro Stavebníka Přípolože, tj. hlavní stavebník vykonává veškeré stavební práce na projektu.
- V případě Koordinace (C) se jedná o společnou výstavbu, tj, časovou koordinaci výstavby, kdy každý ze Stavebníků realizuje na základě jejich vzájemné dohody určenou část výstavby v určeném čase, tj. každá z těchto osob je hlavním Stavebníkem pro určitý úsek stavby. Dochází ke koordinaci dvou stavebních akcí, kdy každá osoba může využít realizace stavby svým Stavitelem dle vzájemně dohodnutých zodpovědností a činností, případně koordinovat výstavbu jedním zvoleným společným Stavitelem.
- Typicky však dochází k různým formám smíšených způsobů realizace stavebních prací. V předchozích dvou bodech uvedené rozlišení Přípolože od Koordinace je pro účely této metodiky, a není zcela shodné s legislativním ukotvením obou institutů v liniovém zákoně, resp. zákoně o koordinaci a GIA. Legislativní pojem přípolože podle liniového zákona upravuje povolování staveb a právní vztahy hlavního Stavebníka a Stavebníka přípolože, nikoliv způsob realizace staveb. Může se proto stát, že přípolož podle liniového zákona bude realizována formou Koordinace podle této metodiky. Zároveň také koordinace stavebních prací podle zákona o koordinaci může být realizována formou Koordinace nebo formou Přípolože podle výše uvedeného rozlišení a této metodiky, případně i jejich kombinací.
- Kalkulační postupy jsou pro Přípolož a Koordinaci shodné a případné odlišnosti (zejm. v počtu kalkulačních kroků) jsou vysvětleny na následujících příkladech.

Uzavírá se smlouva o přípoloži nebo smlouva o koordinaci mezi dotčenými osobami, jejíž součástí je mimo jiné definice povinností v rámci koordinované výstavby ve smyslu rozsahu zapojení jednotlivých osob.

3.1 Přípolož třetí osoby k Příjemci – B1

Ke stavbě Příjemce (který je v této situaci jediný hlavní Stavebník, příp. osoba povinná) realizuje Přípolož své infrastruktury třetí osoba (Stavebník Přípolože, příp. osoba oprávněná) za úplatu (cena za přípolož). Současně Příjemce (hlavní Stavebník) zajišťuje pro třetí osobu (stavebníka Přípolože) i položení chrániček, či jiného druhu fyzické infrastruktury prostřednictvím Stavitele hlavního Stavebníka (v tomto případě je položení chrániček přímým nákladem třetí osoby a příslušná vynaložená částka je Příjemcem přímo „přefakturována“ na třetí osobu - viz níže).

3.1.1 Určení přímých a sdílených nákladů

Ceny vycházejí z vysoutěžených zakázek projektu.

[8] v terminologii § 2i liniového zákona „stavebník stavby, ke které se přípolož přikládá“

[9] *Stavba přípolože nevyžaduje rozhodnutí stavebního úřadu o povolení záměru, ani závazné stanovisko orgánu státní památkové péče, a to za předpokladu, že ochranné pásmo přípolože nepřekročí hranici ochranného pásma stavby, v jehož prostoru se přípolož přikládá, a pokud Stavebník přípolože a Stavebník stavby, ke které se přípolož přikládá, uzavřeli dohodu o přípoloži, v níž sjednali svá práva a povinnosti při provádění stavby a následném provozování obou staveb a určili jejich vzájemnou polohu.*

3.1.1.1 Přímé náklady

Mezi přímé náklady patří typicky: služebnost, chráničky, trubky a mikrotrubičky, případně optické kabely nebo aktivní prvky. Tyto náklady tvoří přímé náklady, které hradí v plné výši daná osoba.

3.1.1.2 Stanovení nákladové báze sdílených nákladů

Připokládaná infrastruktura, pro niž se provádí kalkulace, je uvažována v kapacitním a technickém řešení, topologie, rozlohy a hloubky uložení sítě dle předpokladů dohodnutých v rámci koordinace (přípolože) stavebních prací.

Vedle vlastních stavebních prací jsou sdílené také administrativní náklady. Rozlišují se dvě nákladové báze:

- Administrativní náklady
- Náklady na zemní práce

(1) **Administrativní náklady** ($N_{sř}$) vznikají u nezbytných administrativních aktivit, které předcházejí zahájení vlastní výstavby. Mezi ně se řadí:

- vyhledání vhodného zhotovitele díla,
- kontrola postupného zpracování dohodnutých studií,
- koordinace kontrolních dnů,
- provádění činnosti v rozsahu potřebném k vydání územního rozhodnutí a k zabezpečení navazujících majetkoprávních záležitostí,
- získání příslušných povolení od dotčených úřadů a účastníků řízení, případně získání dohod a stanovení podmínek,
- vyřízení záborů.

(2) Pro stanovení **nákladů na zemní práce**, které vstupují do ceny, je potřebná znalost parametrů plánovaných zemních prací, konkrétně hloubka, šířka a délka výkopů obou osob za předpokladu samostatné výstavby. Ty jsou tak hlavním alokačním klíčem zajišťujícím spravedlivý podíl na úhradě celkových nákladů výstavby, včetně následných rekonstrukčních prací na uvedení komunikací do požadovaného stavu.

Mezi **náklady na zemní práce související s realizací přípolože** (stavební práce ($N\Delta p$) se řadí:

- náklady na zemní práce – výkopové práce, náklady přeložek a další související náklady pro realizaci přípolože;
- náklady ne závěrečnou povrchovou úpravu, změní-li se vlivem přípolože (např. větší šířkou výkopu) celkový rozsah povrchových prací.

3.1.1.3 Další vstupní parametry

K věcnému rozsahu nad rámec obecných principů dle kap. 2.3.5 poznamenáváme:

- Celkové náklady i nákladová báze vychází z uskutečněných výdajů, nesmí být odečtena přijatá dotace.

- Nedotované sítě (síť třetí osoby) nesmějí být připojeny k dotovaným bodům pro přístup a propojení (aktivní prvky), ani nesmějí jinak využívat části dotované sítě příjemce. Nedotované části sítě mohou být připojeny pouze k nedotovaným bodům pro přístup a propojení[10]. Mohou být využívány pouze prvky fyzické infrastruktury příjemce, pokud na nich také nebylo provedeno rozdělení nákladů.

Způsob ocenění nákladů (časové rozlišení cen ve smyslu HCA nebo CCA):

Využije se principu současných cen (current cost accounting) dle *nákladů výstavby infrastruktury vzniklých veřejnou soutěží.*

Stanovení životnosti aktiva

Životnost aktiva, resp. odpisy aktiva v případě přípolože a koordinace kalkulaci neovlivňují, protože jde o nový majetek.

[10] Např. leží-li vhodný bod DP, který byl financován s dotací, v blízkosti černého obslužného místa, které by oprávněná osoba chtěla připojit nedotovanou infrastrukturou, avšak částečně s využitím dotované infrastruktury, nesmí k tomuto DP nedotovanou část sítě připojit! Může však nedotovanou síť (optický kabel) uložit do sdílené fyzické infrastruktury (kabelovodu) a vést jej až do nedotovaného DP či CO, kde se může připojit k vyšší síťové úrovni, a to za předpokladu dělení nákladů pro úseky fyzické infrastruktury, v níž je nedotovaná síť vedena.

3.1.2 Alokační klíč a stanovení spravedlivého podílu nákladů

3.1.2.1 Stanovení jednotek a určení alokačního klíče

Alokační klíč sdílených nákladů jednotlivých osob je stanoven dle objemu výkopových prací v rámci samostatné plánované výstavby bez realizace koordinace (Přípolože) za každou z osob účastnící se přípolože (koordinace). V rámci koordinace (přípolože) jsou využity dva alokační klíče pro stanovení jednotky poměru sdílení, každý pro jednu nákladovou bázi:

- Alokační poměr pro stanovení podílu zemních prací

$$\boldsymbol{AP_{zem} = \frac{V_v - (V_{po} - V_{os})}{2}}$$

- Alokační poměr pro stanovení podílu administrativních nákladů

$$\boldsymbol{AP_{adm} = \frac{V_{os}}{V_{os} + V_{po}}}$$

kde:

- $\boldsymbol{V_v}$ – celkový objem výkopu v rámci projektu přípolože stavebních prací v m^3;
- $\boldsymbol{V_{po}}$ – objem výkopů povinné osoby bez přípolože v m^3;
- $\boldsymbol{V_{os}}$ – objem výkopů oprávněné osoby bez přípolože v m^3;

3.1.2.2 Výpočet podílu (alokace) sdílených nákladů

Základní vzorec pro stanovení ceny Přípolože třetí osoby (oprávněné osoby) je tento:

$$\boldsymbol{SdN_O = AP_{zem} * N_m + AP_{adm} * N_{sř} + N_{\Delta p}}$$

Pro určení sdílených nákladů Příjemce se použije stejný vzorec se vstupními hodnotami Příjemce, alternativně (za podmínky pouze dvou zúčastněných osob na projektu) se jedná o odečtení sdílených nákladů třetí osoby od celkových sdílených nákladů příslušné kalkulované části projektu (úseku).

$$\boldsymbol{SdN_P = SdN_{ú} - SdN_O}$$

kde:

- $\boldsymbol{SdN_O}$ – náklad za stavební práce v rámci realizace Přípolože hrazený oprávněnou osobou v Kč;
- $\boldsymbol{SdN_{ú}}$ – celkové náklady za stavební práce v rámci realizace Přípolože vynaložené na daný úsek (projektu) v Kč
- $\boldsymbol{N_m}$ – průměrný náklad na m^3 výkopu a související společné stavební práce (vč. uvedení komunikace do původního, resp. požadovaného stavu) v Kč;
- $\boldsymbol{N_{sř}}$ – administrativní náklady v Kč;
- $\boldsymbol{N_{\Delta p}}$ – náklady na změny v projektu související s realizací přípolože v Kč;

Průměrný náklad na m^3 výkopu (N_m) výkopových prací se spočítá jako vážený průměr nákladů na výkop, včetně souvisejících společných stavebních prací, v jednotlivých úsecích, přičemž vahou je podíl daného úseku na celkové délce výkopu.

3.1.2.3 Výpočet spravedlivého podílu nákladů jednotlivých osob

Spravedlivý podíl nákladů příjemce (povinné osoby) CN_P = Přímé náklady příjemce ($PřN_P$ z kap. 3.1.1.1) + podíl sdílených nákladů příjemce SdN_P z kap. 3.1.2.2.

Spravedlivý podíl nákladů třetí osoby (oprávněné osoby) CN_O = Přímé náklady třetí osoby ($PřN_O$) z kap. 3.1.1.1 + podíl sdílených nákladů třetí osoby SdN_O z kap. 3.1.2.2.

3.1.3 Pobídka k přiměřenosti

Pro určení pobídky k přiměřenosti se využije principů výše v kapitole 2.3.3, situace (1), přičemž pro určení standardních nákladů výstavby (tj. nákladů nekoordinované výstavby) musí být všechny vstupní parametry shodné s parametry v kap. 3.1.1. (tj. s parametry předmětné stavby (přípolože) ve smyslu kapacity, geografického průběhu, životnosti a způsobu oceňování aktiv). Do samostatných nákladů nesmí být zahrnuto ani více ani méně nákladových položek, ani v jiném rozsahu, než jsou obsaženy ve spravedlivém podílu nákladů příjemce.

Přiměřený podíl nákladů Příjemce (PPN_P) je buď kalkulovaná hodnota spravedlivého podílu nákladů Příjemce (CN_P), nebo 80 % standardních nákladů výstavby, a to nižší z těchto hodnot.

3.1.4 Způsobilé výdaje

Výše způsobilých výdajů nepřekročí přiměřený podíl nákladů Příjemce. Z těchto nákladů se identifikují pouze způsobilé výdaje (viz kap. 2.3.4) tak, že se vyloučí

- nezpůsobilé položky
- a dále položky, které jsou zahrnuty ve výdajovém paušálu.

Způsobilý výdaj vychází z přiměřeného podílu nákladů po identifikaci a uplatnění pouze ZV.

3.1.5 Vypořádání dotace

- V účetnictví vzniká DHM v rozvaze jednotlivých osob v hodnotě komerčně sjednaných cen, jimiž se osoby podílejí na nákladech výstavby (zahrnuje ZV i NZV Příjemce a může se lišit od výsledků kalkulace).
- V dotačním projektu se tyto náklady uplatňují jen do kalkulované výše způsobilých výdajů.
- Pokud byl v projektu úsek plánován vlastní výstavbou (bez uplatnění metod snižování nákladů), je nutno podat žádost o změnu, kterou se změní způsob realizace a sníží se předpokládaná výše ZV na 80 % původních ZV úseku. Následně při žádosti o platbu bude znaleckým posudkem doložena kalkulovaná výše ZV, kterou si projekt uplatní.
- Pokud byla realizace úseku vlastní výstavbou již proplacena (bez uplatnění metod snižování), a smlouva o přípoloži je uzavírána až poté, je nutno vrátit odpovídající část dotace *odnětím dotace podle § 14e ZoRP.*

3.2 Přípolož Příjemce ke třetí osobě – B2

Ke stavbě třetí osoby (která je v této situaci hlavní Stavebník, příp. osoba povinná), realizuje Přípolož své infrastruktury Příjemce (Stavebník Přípolože, příp. osoba oprávněná) za úplatu (cena za přípolož). Současně třetí osoba (hlavní Stavebník) zajišťuje pro Příjemce (stavebníka Přípolože) i položení chrániček, či jiného druhu fyzické infrastruktury prostřednictvím Stavitele hlavního Stavebníka (v tomto případě je položení chrániček přímým nákladem Příjemce a příslušná vynaložená částka je třetí osobou přímo „přefakturována“ na Příjemce - viz níže).

3.2.1 Určení přímých a sdílených nákladů

Ceny mohou vycházet z vysoutěžených zakázek třetí osoby, nebo z nevysoutěžených zakázek třetí osoby (popř. bez podrobných údajů o vysoutěžených cenách). Pokud jsou u hlavního Stavebníka (třetí osoba) ověřené náklady pomoci veřejné zakázky, postupuje se podle kapitoly 3.1. Pokud nejsou k dispozici tyto údaje z vysoutěžených zakázek, postupuje se takto:

3.2.1.1 Přímé náklady

Přímým nákladem přípolože Příjemce ke třetí osobě je komerčně sjednaná cena za přípolož a přefakturované přímé náklady - služebnost, chráničky, trubky a mikrotrubičky, případně optické kabely nebo aktivní prvky. Tyto náklady tvoří přímé náklady, které hradí v plné výši Příjemce. Smlouva musí jasně vymezovat, které položky jsou v ceně zahrnuty, a které nikoliv.

3.2.1.2 Stanovení nákladové báze

Nákladová báze sdílených nákladů nevzniká.

3.2.1.3 Další vstupní parametry

Způsob ocenění nákladů (časové rozlišení cen)

Stanovení časového rozlišení cen není využito, neboť přípoloží je pořizován nový DHM.

Stanovení životnosti aktiva

Stanovení živostnosti aktiva není využito.

3.2.2 Alokační klíč a stanovení spravedlivého podílu nákladů

V případě, kdy nevznikají sdílené náklady (nákladová báze), není využit alokační klíč. Pokud jsou u hlavního Stavebníka (třetí osoba) ověřené náklady pomoci veřejné zakázky, existuje nákladová báze sdílených nákladů, a postupuje se dle kapitoly 3.1.2.

3.2.3 Pobídka k přiměřenosti

Je však zásadní určení pobídky k přiměřenosti, pro niž se využije principů výše v kapitole 2.3.3, situace (2), přičemž pro určení standardních nákladů výstavby musejí být všechny vstupní parametry shodné s parametry v kap. 3.2.1, zejm. musejí být zahrnuty právě takové nákladové položky (zemní práce, chráničky a další), jaké byly sjednány a zahrnuty v ceně konkrétní přípoloze (např. pokud jsou v rámci přípoloze zahrnuty např. vlákna, je nutné i tato náklady kalkulovat). Do standardních nákladů nesmí být zahrnuto ani více ani méně nákladových položek, ani v jiném rozsahu, než jsou obsaženy ve spravedlivém podílu nákladů.

Přiměřený podíl nákladů Příjemce (PPN_P) je buď 80 % standardních nákladů výstavby (nákladů nekoordinované výstavby), nebo komerčně sjednaná cena[11] za Přípolož (tj. přefakturované přímé náklady), a to nižší z těchto hodnot.

3.2.4 Způsobilé výdaje

Z přiměřeného podílu nákladů je nutno odečíst nezpůsobilé výdaje podle znění konkrétní dotační výzvy.

Dále je nutno zbývající částku rozdělit:

- zvlášť ZV určované paušální částkou podle pravidel způsobilosti výzvy a
- zvlášť skutečně vynaložené ZV.

[11] V rámci komerční dohody je doporučeno využít způsobu kalkulace podle kapitoly 3.1., i pokud vychází z neověřených nákladů.

3.3 Koordinace stavebních prací sítí elektronických komunikací – C

Příjemce a třetí osoba (osoby) mohou sjednat smlouvu o koordinaci stavebních prací, v níž definují vzájemná práva a povinnosti vztahující se ke **společné výstavbě**, včetně podílu na nákladech a poté koordinovaně vystavět infrastrukturu. Podíl jednotlivých osob na společné výstavbě ve smyslu podílu prací je součástí zmíněné komerční dohody, stejně jako poměr využití vlastních Stavitelů. Příjemce i třetí osoba (osoby) vystupují v roli Stavebníků infrastruktury, případně smluvně určí jen jednoho hlavního Stavebníka.

Pro účel způsobilosti nákladů pro Příjemce je podstatné dodržení smluvně dohodnutého poměru rozdělení stavebních prací a tím i nákladů na výstavbu. Součástí komerční dohody mohou být i nezpůsobilé výdaje (náklady) hrazené mezi smluvními stranami, avšak na ty nebude brán zřetel při uplatnění dotačního titulu.

Jednotkou pro dělení nákladů je objem stavebních prací (objem výkopu) u jednotlivých infrastrukturních staveb v úseku koordinace ve standardním režimu stavby (tedy bez uvažované koordinace), podle kterého dojde ke konkrétnímu dělení nákladů dle příslušného vzorce. Pro účel ověření nákladů bude vypracován jako podklad znalecký posudek.

Tento postup je platný jak pro koordinaci sítí elektronických komunikací mezi sebou (C1), tak pro koordinaci sítí elektronických komunikací a dalších liniových staveb (C2).

3.3.1 Určení přímých a sdílených nákladů

V prvním kroku se dle vzájemného smluvního vztahu rozliší role spolupracujících osob, tj. jedna z osob může být hlavním Stavebníkem (koordinátorem všech stavebních prací), druhou možností je společná výstavba, tj, časová a místní koordinace výstavby, kdy každý ze Stavebníků realizuje na základě jejich vzájemné dohody určenou část stavby v určeném čase (každá z těchto osob je hlavním Stavebníkem pro určitou část stavby).

Dále se postupuje:

- v prvním případě (je určený hlavní Stavebník) plně dle metodiky pro případ B1 (hlavním stavebníkem byl určen Příjemce), **nebo** podle B2 (hlavním stavebníkem byla určena třetí osoba) - kompenzace nákladů vždy probíhá vůči určenému hlavnímu Stavebníkovi,
- ve druhém případě (společná koordinovaná výstavba) bude kompenzace nákladů vzájemná a bude se postupovat jak podle B1 (Přípolož třetí osoby k Příjemci), tak podle B2 (Přípolož Příjemce ke třetí osobě), v závislosti na určení hlavního Stavebníka pro konkrétní část stavby.

Pro účely kalkulace, popř. výpočtu vzájemné kompenzace nákladů je podstatné správně rozdělit celý projekt na jednotlivé části stavby (objekty, úseky nebo i jinak prostorově a časově vymezené rozsahy stavebních prací[12]) tak, aby pro každou jednotlivou část existoval jen jeden hlavní Stavebník. Výpočty podle B1, resp. B2 se poté provedou opakovaně, pro každou takto určenou část stavby.

Celkový podíl jednotlivých osob je pak součtem jejich podílů za každou kalkulovanou část (úsek) stavby.

3.3.2 Alokační klíč

Postupuje se plně dle metodiky pro případ B1, tedy Přípolože třetí osoby k Příjemci.

3.3.3 Pobídka k přiměřenosti

Postupuje se plně dle metodiky pro případ B1, tedy Přípolože třetí osoby k Příjemci.

[12] Typická situace nastává při rekonstrukci chodníku, kdy obec zajišťuje podkladové, ložné vrstvy a dlažbu v celé šířce chodníku. Po odkrytí těchto vrstev však má stavebník SEK možnost vyhloubit v podloží drážku a do ní uložit svou chráničku. Následně stavitel obce pokračuje s realizací chodníku. Tyto stavební práce jsou ve stejném „úseku“, ale půjde o dvě části stavby – vymezené v 3D prostoru a čase realizace.

Přiměřený podíl nákladů Příjemce (PPN_P) je buď kalkulovaná hodnota spravedlivého podílu nákladů Příjemce (CN_P), nebo 80 % standardních nákladů výstavby, a to nižší z těchto hodnot.

3.3.4 Výše způsobilých výdajů

Znalec určí způsobilé výdaje Příjemce (ZV_P) z podílu přiměřených nákladů Příjemce (PPN_P) postupem pro případ B1.

4 Koupě existující infrastruktury – D

Jedná se o koupi existující infrastruktury nebo její části, kterou dříve realizovala a provozovala třetí osoba. V praxi jde o situace, kdy v rámci staveb liniové infrastruktury (např. silnice, vodovody) byla dříve položena fyzická infrastruktura SEK (typicky chráničky), kterou lze využít v rámci předmětného projektu pro zavádění SEK. Příjemce může realizovat výstavbu části projektované (dotované) infrastruktury odkupem již existující infrastruktury (nebo její nedělitelné části) od třetí osoby (v souladu s pravidly struktury výdajů dané výzvy). Pro tento účel je stanovena metodika určení způsobilosti výdajů ceny odkupu infrastruktury.

Příjemce (jakožto kupující) uzavírá kupní smlouvu s třetí osobou (prodávajícím). Předmětem plnění třetí osoby (prodávajícího) je převod dlouhodobého hmotného majetku do majetku Příjemce, který prodávajícímu uhradí komerčně sjednanou kupní cenu. Hodnota převáděného dlouhodobého hmotného majetku je rovna komerčně sjednané kupní ceně.

4.1.1 Určení přímých a sdílených nákladů

4.1.1.1 Přímé náklady

Přímým nákladem v případě D je komerčně sjednaná cena kupní cena majetku (infrastruktury).

4.1.1.2 Stanovení nákladové báze

Nákladová báze sdílených nákladů v případě D nevzniká.

4.1.1.3 Další vstupní parametry

Způsob ocenění nákladů (časové rozlišení cen)

Stanovení časového rozlišení cen není v případě D využito.

Stanovení životnosti aktiva

Stanovení živostnosti aktiva není v případě D využito pro kalkulaci spravedlivého podílu nákladů, ale životnost je nutné stanovit pro účely srovnání v rámci určení pobídky k přiměřenosti.

4.1.2 Alokační klíč a stanovení spravedlivého podílu nákladů

V případě D, nevznikají sdílené náklady (nákladová báze) a není tedy využit alokační klíč pro stanovení spravedlivého podílu nákladů. Podíl celkových nákladů Příjemce (spravedlivý podíl nákladů) CN_P se rovná jeho přímým nákladům.

4.1.3 Pobídka k přiměřenosti

Pro určení pobídky k přiměřenosti se využije principů v kapitole 2.3.3, situace (2). V případě D, tedy odkupu je nutné opravit standardní náklady výstavby o odpisy podle stáří kupované infrastruktury a s ohledem na její životnost, tak aby hodnota standardní výstavby byla opravena stejnou měrou jako hodnota kupovaného majetku. Tím bude zajištěna srovnatelnost a možnost vyhodnocení pobídky k přiměřenosti. Pro opravu životnosti se použije lineární odpis (odpisy účetní, nikoliv daňové).

Přiměřený podíl nákladů Příjemce (PPN_P) je buď kalkulovaná hodnota spravedlivého podílu nákladů Příjemce (CN_P), nebo 80 % opravených standardních nákladů výstavby, a to nižší z těchto hodnot.

4.1.4 Výše způsobilých výdajů

Způsobilé výdaje Příjemce (ZV_P) se určí z podílu přiměřených nákladů Příjemce (PPN_P). V případě D se bude jednat o posouzení jednotlivých součástí předmětu koupě (např. mohlo dojít k odkupu infrastruktury ve formě chrániček i s optickým vláknem, ZV se může dle podmínek výzvy vztahovat jen na chráničky).

5 Sdílení (přístup k fyzické infrastruktuře)

Sdílením či přístupem k fyzické infrastruktuře[13] (dále „Přístup“) se rozumí přístup jedné osoby k již existující infrastruktuře jiné osoby na základě smlouvy o přístupu k fyzické infrastruktuře. Vzniká tak právo využití dané infrastruktury

- buď formou nájmu (E2/F2 typicky velkoobchodní nabídka či nájem)
- nebo formou věcného práva k aktivu (E1/F1 dlouhodobý nehmotný majetek – IRU). V případě vzniku dlouhodobého nehmotného majetku (právo IRU), vzniká toto právo v hodnotě investice, tedy pořizovací ceně takového práva.

V případě Přístupu k fyzické infrastruktuře Příjemce vznikají odlišné povinnosti týkající se způsobilosti výdajů a stanovení cen Přístupu v závislosti na formě Přístupu, které jsou vysvětleny dále.

Omezení využití IRU v rámci dotačních projektů:

- Smlouva IRU se uzavírá na dobu nepřesahující životnost aktiva (předmětu přístupu). Dotační výzva může stanovit maximální dobu udržitelnosti projektu pro uznání způsobilých výdajů.
- Cena za Přístup se stanovuje v jednorázové částce (nikoliv tedy ve formě pravidelného nájemného) minimálně na celou dobu udržitelnosti projektu, obvykle na celou dobu životnosti aktiva.
- Provozní náklady nevstupují do ZV. Provozní náklady (typicky náklady na údržbu, energie) se sjednají samostatnou smlouvou o údržbě majetku, případně se jejich cena stanoví v rámci smlouvy IRU odděleně.

V případě realizace Přístupu k infrastruktuře vystavěné v rámci Dotace na vysokorychlostní internet poskytnuté MPO na pevné sítě je povinné vždy postupovat dle pravidel velkoobchodní nabídky a využít institut velkoobchodní nabídky (E2). Pokud by Přístup byl realizován formou IRU (E1) bude nutné postupovat podle metodiky níže (kap. 5.1 E1) a dochází k vratce dotace (vysvětleno v kap. 5.1.5).

5.1 Přístup třetí osoby k Příjemci formou IRU – E1

Třetí osoba chce realizovat Přístup k již existující infrastruktuře Příjemce ve formě IRU, tedy práva užití. Typicky se jedná o Přístup, který je realizován mimo rámec referenční (povinné) velkoobchodní nabídky, na základě žádosti o přístup k fyzické infrastruktuře podle § 4 zákona o koordinaci nebo čl. 3 GIA.

Třetí osoba uzavírá smlouvu o Přístupu k fyzické infrastruktuře a po uhrazení jednorázové částky za IRU jí vzniká dlouhodobý nehmotný majetek ve formě práva užití. Může jít rovněž o nepojmenovanou smlouvu, která naplňuje prvky dlouhodobého práva užití (IRU) a obsahuje náležitosti obdobně dle kap. 6.2.2 PpŽP, ale v inverzním vztahu, kdy příjemce je osobou povinnou. Cena, za kterou je Příjemce povinen zpřístupnit danou infrastrukturu, je vypočtena znalcem podle metodiky níže v této kapitole**. Příjemce je potom povinen o tuto cenu snížit způsobilé výdaje projektu, popř. vrátit odpovídající částku dotace** (viz kap. 9.5.5 PpŽP).

Provozní náklady, jež mohou být vázány na využití infrastruktury ke které osoba přistupuje, nejsou součástí vratky dotace, nicméně v rámci komerční dohody je možné tyto náklady nárokovat. Pro jejich kalkulaci je možné využít principů a metodiky ČTÚ.

[13] *ve smyslu § 4 a § 5 Zákona č. 194/2017 Sb., o koordinaci staveb infrastruktury a opatřeních ke snížení nákladů na zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací (dále „zákon o koordinaci“) nebo čl. 3 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1309 o opatřeních ke snížení nákladů na budování gigabitových sítí elektronických komunikací (dále „GIA“)*

5.1.1 Určení přímých a sdílených nákladů

Kalkulace bude provedena za dodržení principů nákladových položek, jak je uvedeno níže podle kapitoly 7 jak pro výpočet jednorázové ceny přístupu, tak pro služby spojené s jednorázovým přístupem. Současně se dodrží principy stanovené níže.

5.1.1.1 Přímé náklady

Mezi přímé náklady mohou patřit náklady na služby spojené s přístupem k fyzické infrastruktuře podle kapitoly 7.3. Tyto náklady jsou hrazeny přímo přistupující osobou (osobou která chce využít sdílení na síti jiné osoby).

5.1.1.2 Stanovení nákladové báze a přehled dalšího postupu výpočtu

Konkrétní výpočet **ceny za Přístup** k fyzické infrastruktuře formou IRU je součástí metodiky prezentované v kapitolách 7.1.1. až 7.1.3. a bude vycházet ze skutečně vynaložených nákladů dle veřejné zakázky realizované v rámci dotačního titulu.

Nejprve se vypočte výše ročních odpisů **C** majetku (předmětné fyzické infrastruktury) dle principů oceňování majetku. V dalším kroku se stanoví koeficient sdílení **K** (alokační klíč – viz kapitola 5.1.2), který vyjadřuje využitou kapacitu SEK pro třetí osobu (jde o inverzní postup – metodika v kap 7.1.2 hovoří o podílu využití SEK Příjemcem, zde se naopak bude počítat podíl využití SEK třetí osobou). Vynásobením C x K se vypočte roční (jednotková) cena za přístup. Jednorázová cena za přístup je potom součinem délky trvání IRU **L** a roční ceny za přístup:

Jednorázová cena za Přístup = C x K x L

Vypočtená jednotková cena za Přístup (tedy roční kapitálová platba) je poté aplikována i pro další poptávku Přístupu pro Přístup k fyzické infrastruktuře pomocí IRU na danou infrastrukturu.

Provozní náklady, billing a péče o zákazníky – Z titulu Přístupu k fyzické infrastruktuře pomocí IRU nejsou tyto náklady použity pro výpočet ceny Přístupu a nevstupují do ceny IRU. Aplikuje se přiměřený zisk dle regulované hodnoty WACC pro výstavbu telekomunikační infrastruktury dle aktuálně platné hodnoty ČTÚ.

5.1.1.3 Další vstupní parametry

Způsob ocenění nákladů (časové rozlišení cen)

Využijí se poskytnuté vstupní hodnoty nákladů dle reálných pořizovacích nákladů, které vznikaly výstavbou infrastruktury a jsou evidovány v rámci účetnictví Příjemce. Nákladem se rozumí položky, tak jak jsou pospány níže dle metodiky v kapitole 7.1.1.

Stanovení životnosti aktiva

Vypočte se náklad odpisu dle metodiky v kapitole 7.1.1. a poté upraví hodnotu dle trvání právního vztahu Přístupu pomocí IRU.

5.1.2 Alokační klíč a stanovení spravedlivého podílu nákladů

5.1.2.1 Stanovení jednotky poměru sdílení a způsobu kalkulace poměru

Rozdělení nákladů je dáno **dle maximálního očekávaného využití všech prvků**, které jsou instalovány v daném úseku po dobu udržitelnosti dotačního projektu, viz pokyny v kapitole 7.1.2. (očekávané maximum počtu prvků pro komerční využití Příjemcem, resp. třetí osobou včetně instalovaných rezervních prvků).

5.1.2.2 Výpočet celkových nákladů, včetně spravedlivého podílu nákladů

Vypočte se náklad, včetně jeho alokace podle kapitoly 7.1.3. Spravedlivým podílem nákladů je v tomto případě samotná **jednorázová cena za Přístup** – tj. cena vypočtená dle kap. 7.1.3 vynásobením roční ceny za Přístup délkou trvání IRU **L**.

5.1.3 Pobídka k přiměřenosti

Pobídka k přiměřenosti není aplikována.

5.1.4 Výše způsobilých výdajů

Z výsledné ceny za Přístup k fyzické infrastruktuře se vypočte relevantní část nákladů bez alokovaného přiměřeného zisku (WACC). Z tohoto nákladu se poté vypočte část investičních nákladů hrazených z dotace, tj část způsobilých výdajů, kterou je Příjemce povinen vrátit poskytovateli dotace. Výše vratky je tedy násobkem vypočtené ceny Přístupu bez WACC a procentuální míry dotace přiznané na dané položky vstupující do kalkulace.

Cena za Přístup formou IRU je určena podle stanovené metodiky, v rozpadu na detail výpočtu nákladové báze, celkových nákladů, podílů nákladů a následně částky k vrácení poskytovateli dotace.

5.1.5 Vypořádání dotace

Náklad vypočtený výše uvedeným postupem představuje částku, o kterou se **snižuje výše způsobilých výdajů**, případně tento náklad určuje výši vratky dotace. Jedná se o aplikaci **obecného principu**: Čerpal-li Příjemce dotaci na zavedení sítě SEK a k takto zřízené SEK byl následně poskytnut Přístup třetí osobě za úplatu, je proporcionální část předmětné SEK, která odpovídá míře využití SEK třetí osobou, vyňata ze způsobilých výdajů pro dotaci a původní částka dotace se o tento rozdíl koriguje. Tato korekce se tedy stanoví výpočtem **spravedlivého podílu nákladů** (v tomto případě třetí osoby) a z toho dopočtem způsobilých výdajů (zde určených k vratce) obdobně, jako v jiných případech sdílení infrastruktury. Vychází se z ceny za Přístup vypočtené dle metodiky ČTÚ (může se lišit od komerčně sjednané ceny).

5.2 Přístup třetí osoby k Příjemci formou nájmu – E2

Pro možnost Přístupu k infrastruktuře Příjemce jinou osobou je povinné využití velkoobchodní nabídky (podmínka dotace), která na obdobných nákladových principech kalkuluje ceny takového využití infrastruktury. Přesné podmínky kalkulace ceny velkoobchodní nabídky jsou součástí dotačního titulu a velkoobchodní nabídka je Příjemcem povinně zveřejněna.

Platby z VON jsou provozními příjmy a způsobilé výdaje příjemce nejsou těmito příjmy nijak ovlivněny.

5.3 Přístup Příjemce ke třetí osobě formou IRU – F1

Příjemce dotace (v roli oprávněné osoby a po uzavření smlouvy v roli uživatele) realizuje Přístup k již existující infrastruktuře třetí osoby (vlastníka služebné věci) ve formě IRU, tedy práva užití. Příjemci (uživateli) vzniká věcné právo užívat předmětnou část infrastruktury za dohodnutou komerční jednorázovou cenu za Přístup. Pro způsobilost tohoto výdaje je nutné doložit znalecký posudek, který kvantifikuje spravedlivý podíl nákladů na dotčenou fyzickou infrastrukturu, tj. spravedlivou výši jednorázové ceny za Přístup formou IRU.

Příjemce uzavírá smlouvu IRU (nebo věcně shodnou) s náležitostmi dle kap. 6.2.2 PpŽP, dlouhodobý nehmotný majetek ve formě věcného práva (práva užití předmětné fyzické infrastruktury) mu vzniká po uhrazení jednorázové ceny za Přístup. Současně je infrastruktura i nadále součástí DHM vlastníka (třetí osoby). Součástí jednorázové ceny za Přístup nemohou být provozní náklady, které jsou na komerční dohodě obou stran a nejsou způsobilým výdajem.

5.3.1 Určení přímých a sdílených nákladů

5.3.1.1 Přímé náklady

Postupuje se dle principů z případu E1 a metodiky kapitoly 7.2 a 7.3.

5.3.1.2 Stanovení nákladové báze

Postupuje se dle principů z případu E1 a metodiky kapitoly 7.1.3. Nejedná se však o stanovení báze za účelem výpočtu vratky dotace, ale za účelem výpočtu jednotkové ceny za Přístup a následně způsobilých výdajů – postup je totožný.

5.3.1.3 Další vstupní parametry

Způsob ocenění nákladů (časové rozlišení cen)

Pokud se bude jednat o situaci kdy budou ceny výstavby třetí osoby určeny pomoci veřejné zakázky je možné postupovat plně podle principů z případu E1, jinak se postupuje podle metody CCA.

Využije se principu CCA, tedy současných cen, pokud není k dispozici ověřitelná informace o Historických cenách aktiv (HCC). Nákladem se rozumí položky, tak jak jsou popsány níže dle metodiky v kapitole 7.1.1.

Stanovení životnosti aktiva

Postupuje se dle principů z případu E1 a metodiky kapitoly 7.1.1.

5.3.2 Alokační klíč a stanovení spravedlivého podílu nákladů

Postupuje se dle principů z případu E1 a metodiky kapitoly 7.1.2.

5.3.3 Pobídka k přiměřenosti

Pobídka k přiměřenosti není využita.

5.3.4 Výše způsobilých výdajů

Maximálně způsobilý výdaj je náklad Přístupu k fyzické infrastruktuře dle IRU vypočtený znalcem dle stanovené metodiky (výpočet nákladové báze, podílů a celkových nákladů) či komerčně sjednaná cena využití práva IRU, pokud je nižší.

5.4 Přístup Příjemce ke třetí osobě formou nájmu – F2

Přístupem se pro tento případ rozumí situace, kdy Příjemce požaduje Přístup k existující infrastruktuře třetí osoby. Příjemci tak vzniká právo využít předmětnou část infrastruktury za dohodnutou komerční cenu. Náklad není způsobilým výdajem v rámci dotačního titulu, neboť jde o provozní náklad (nájem).

Pokud Příjemce chce tento institut využít může postupovat podle metodiky ČTÚ.[14]

[14] Viz obecně: https://ctu.gov.cz/podminky-postupy-dle-zakona-c-1942017-sb Pro vzor smlouvy: https://ctu.gov.cz/smlouva-o-pristupu-k-fyzicke-infrastrukture

6 Dělení nákladů na vlastní infrastruktuře

Situací, kdy se uplatní Dělení nákladů na vlastní infrastruktuře, jsou případy, kdy dochází k využití konkrétní infrastruktury (existující nebo ve výstavbě) pro více projektů v rámci jedné společnosti či Podnikatelského seskupení. Konkrétní případy jsou popsány níže.

6.1 Mezi projekty dotačního titulu VRI – G1

V rámci společnosti či Podnikatelského seskupení může dojít k situaci, kdy bude vznikat souběh infrastruktur v rámci dvou či více dotačních titulů (v rámci jednoho či několika resortů České republiky). Dochází například k výstavbě infrastruktury v rámci jednoho dotačního projektu a koordinace výstavby umožní úsporu nákladů dalšího dotačního projektu v rámci téže společnosti (či Podnikatelského seskupení).

V rámci dotačního titulu VRI je umožněno využití dvou postupů a to:

1. Pro koordinaci stavebních akcí
   1.1. Lze alokovat celkové výdaje na zvolený dotovaný projekt, v rámci kterého, bude vznikat projektovaný DHM v hodnotě celkových výdajů. V rámci druhého a dalšího projektu bude vznikat relevantní DHM (například daný počet chrániček) v hodnotě dané konkrétní fyzické infrastruktury, která bude v rámci druhého či dalšího projektu vystavena.
   1.2. Lze využít mechanismu dělení nákladů ve smyslu rozpadu nákladů na konkrétní dotační projekty tak, aby byla zajištěna příčinnost nákladů ke konkrétnímu projektu. DHM vzniká u jednotlivých projektů v hodnotě rozdělených standardních nákladů výstavby dle znaleckého posudku. Metodický postup bude v souladu s postupem podle kapitoly 3.3, tedy Koordinace (případ C).
2. Pro přístup k existující fyzické infrastruktuře
   2.1. Lze využít přístup k fyzické infrastruktuře vzniklé v rámci jednoho dotačního projektu v jiném dotačním projektu stejného podnikatele či Podnikatelského seskupení bez nutnosti další úpravy DHM, vzniku DNM nebo nájmu. Dalšímu projektu nevznikají žádné způsobilé výdaje (ani investičního ani provozního charakteru).
   2.2. Lze využít principu dělení nákladů obdobného principu Přístupu pomoci IRU či velkoobchodní nabídky. Metodicky bude postupováno podle kapitoly 5.1 pro případ IRU (E1) a 5.2 pro případ velkoobchodní nabídky (E2), kdy kalkulace bude doložena znaleckým posudkem.

6.2 Infrastruktura dotačního projektu pro účel nedotačního projektu – G2

Je dovoleno využití dotované infrastruktury (či její koordinace v rámci stavební akce) pro nedotovaný projekt (účel) za podmínek obdobných jako jsou podmínky pro případ C, F1 a F2, tedy jako v situaci, kdy je jednou z osob Příjemce a druhou je další podnikatelsky nezávislá osoba.

1. Pro koordinaci stavebních akcí
   1.1. Je nutné využít mechanismu dělení nákladů ve smyslu rozpadu nákladů na dotační projekt a nedotační projekt tak, aby byla zajištěna příčinnost nákladů ke konkrétnímu projektu. DHM vzniká u jednotlivých projektů v hodnotě rozdělených nákladů koordinované výstavby dle znaleckého posudku. Metodický postup bude v souladu s postupem podle kapitoly 3.3, tedy Koordinace (případ C).
2. Pro přístup k existující fyzické infrastruktuře
   2.1. Je nutné využít principu dělení nákladů obdobného principu Přístupu pomoci IRU či velkoobchodní nabídky. Metodicky bude postupováno podle kapitoly 5.1 pro případ IRU (E1) a 5.2 pro případ velkoobchodní nabídky (E2), kdy kalkulace bude doložena znaleckým posudkem. V rámci dotačního projektu bude docházet k vrácení dotace (IRU) či příjmů z projektu (velkoobchodní nabídka).

6.3 Infrastruktura nedotačního projektu pro účel dotačního projektu – G3

V rámci společnosti či Podnikatelského seskupení je možné využití infrastruktury, která je součástí jiného projektu téhož podnikatele (například již existující fyzické infrastruktury, či „přípolože/koordinace“ probíhajících stavebních akcí). Využití takovéto infrastruktury není možné nárokovat jako způsobilé výdaje (náklady).

7 Stanovení cen za Přístup formou IRU

Následující postup je odvozen od metodiky ČTÚ pro stanovení cen za přístup do optické infrastruktury[15] (která uvádí výpočet ceny za přístup k infrastruktuře formou nájmu) tak, aby následoval relevantní principy výpočtu a sjednocoval postupy výpočtu i pro přístup k infrastruktuře formou IRU. Konkrétně je určen postup stanovení:

- Jednorázových cen za Přístup k fyzické infrastruktuře formou IRU
- Jednorázových cen za služby spojené s Přístupem k fyzické infrastruktuře formou IRU

7.1 Jednorázové ceny za Přístup k fyzické infrastruktuře formou IRU

Základní prvky fyzické infrastruktury, na které se budou níže uvedené zásady cenové tvorby vztahovat, jsou definovány takto:

a) Potrubí
b) Stožáry
c) Kabelovody
d) Kolektory
e) Inspekční komory
f) Vstupní šachty
g) Rozvodné skříně
h) Budovy a vstupy do budov
i) Anténní nosiče
j) Věže
k) Podpůrné konstrukce

Jednorázová cena za Přístup k prvkům fyzické infrastruktury, kterou má zaplatit žadatel o přístup (uživatel) vlastníku infrastruktury, bude nákladově orientovaná a měla by pokrývat náklady vlastníka této infrastruktury spojené s jejím pořízením a přiměřený zisk z vynaložených investic.

Jednorázová cena za Přístup k fyzické infrastruktuře formou IRU se vypočte z ročního odpisu C (vypočteného podle kap. 7.1.1), koeficientu sdílení K (určeného podle kap. 7.1.2) a počtu let L trvání IRU (viz kap. 7.1.3).

7.1.1 Výpočet ročních odpisů

Modelová kalkulace vychází z principů oceňování majetku:

- Pro účel stanovení cen Přístupu k fyzické infrastruktuře (Přístup třetí osoby k Příjemci – E1) je povinností využití historických (pořizovacích) cen (HCA),
- Pro účel využití Přístupu k fyzické infrastruktuře formou IRU Příjemce (Přístupem Příjemce k infrastruktuře třetí osoby - F1) je možné využít jak historických cen (pokud je možné je doložit fakturami/účetními záznamy), tak cen současných (CCA).

Pořizovací ceny jednotlivých typů fyzické infrastruktury budou zahrnovat veškeré náklady související s jejím vybudováním, typicky např. na výkopy, uložení infrastruktury, napojování, kalibrování, geodetické zaměření pro evidenci apod., ale také náklady na související služebnost či projektové činnosti (inženýrské činnosti).

Cenová kalkulace může zahrnovat pouze efektivně a účelně vynaložené náklady na pořízení aktiva včetně přiměřeného zisku. Velikost přiměřeného zisku (r) je obsažena v návratnosti vloženého kapitálu WACC pro sektor elektronických komunikací publikovaný Českým telekomunikačním úřadem ve formě opatření obecné povahy[16] (s platností ke dni rozhodnutí o přidělení dotace), který v sobě integruje jak náklady financování externího dluhu, tak i nezbytnou tvorbu zisku určenou pro zhodnocení vlastní vložené investice.

Pro zjištění ročních odpisů se použije standardní (jednoduchá) anuita podle vzorce:

[15] Viz také: https://ctu.gov.cz/metodika-stanoveni-cen-za-pristup-do-opticke-infrastruktury

[16] Aktuálně platné znění viz také: https://ctu.gov.cz/sites/default/files/obsah/predpisy-opatreni/38841/soubory/oop-4-10.2024-62759260007.pdf

$$C = I_{t=0} \frac{r}{1 - (1 + r)^{-n}}$$

kde

C *roční odpis (roční kapitálová platba),*

$I_{t=0}$ *hodnota aktiva na začátku období,*

r *cena kapitálu (platná hodnota WACC dle ČTÚ),*

n *životnost aktiva.*

Životnost jednotlivých prvků fyzické infrastruktury by měla vycházet ze sazby užívané ve statutárním účetnictví.

7.1.2 Stanovení koeficientu sdílení

Koeficient sdílení vyjadřuje podíl aktuálně využité kapacity pro osobu, která vlastní infrastrukturu, ke které se přistupuje (E1).

Specificky pro Příjemce (případ F1) je koeficient sdílení stanoven jako Příjemcem očekávaná maximální využitá kapacita (při započtení rezervy pro celou dobu udržitelnosti i potřeb VON podle pravidel dimenzování uvedených v PpŽP).

Tato báze pro výpočet podílu (alokačního klíče) bude použita pro všechny další případy výpočtu jednorázových cen za Přístup k fyzické infrastruktuře pomocí IRU (tedy i pro další zájemce v čase).

Koeficient sdílení pro určení sdílení infrastruktury (K) bude kalkulován podle vzorce:

$$K = \frac{A_Z}{\sum A_C} \text{ x } 100 \quad [\%]$$

kde:

A_Z Měrná jednotka (či jejich součet) sdílené infrastruktury na sdíleném úseku,

ΣA_C Součet měrných jednotek celkové infrastruktury na sdíleném úseku.

Níže je popis několika typových případů výpočtu koeficientu sdílení.

7.1.2.1 Potrubí

Typicky se jedná o HDPE ochranné trubky, nejčastěji o průměru 40/33 mm, používané pro uložení kabelů s optickými vlákny, nicméně při použití jiného typu potrubí se způsob výpočtu aplikuje stejným způsobem. Přístup k tomuto prvku fyzické infrastruktury může být realizován buď jako plný profil HDPE trubky nebo jako její dílčí kapacita ve formě vložené trubičky. V tomto případě se může jednat např. o trubičky o průměru 10/8 mm, které jsou zpravidla vloženy do ochranné trubky HDPE ve svazcích nejčastěji v počtu 5 kusů.

Náklad tohoto prvku fyzické infrastruktury se skládá z nákladů na pořízení vlastního potrubí (samostatného nebo pouze mikrotrubičky s podílem nákladů na HDPE trubku dle součtu průměrů mikrotrubiček) a nákladů na montáž (spojkování, tlakové zkoušky apod.) včetně uložení do výkopu. V případě jiného způsobu uložení bude kalkulace modifikována.

Pro určení koeficientu sdílení je využito následujících poměrů:

- Výkop – Podíl součtu průměrů veškerých instalovaných HDPE trubek a mikrotrubiček
- HDPE – Trubka – Podíl součtu průměru veškerých instalovaných mikrotrubiček

Vzhledem k tomu, že cena výkopů se může lišit podle typu zástavby, je možné průměrnou cenu výkopu modifikovat podle procenta zastoupení jednotlivých zón, případně při souběhu více typů zón je možné stanovit cenu jako vážený průměr.

7.1.2.2 Stožáry

Jedná se o sloupy, zpravidla z hloubkově impregnovaného dřeva ukotvené na betonových patkách, které slouží k zavěšení kabelů nebo umístění rozvodných skříní, případně o jiné typy sloupů nebo stožárů pro umístění různých vedení a anténních systémů. Výpočet ceny jednotlivých prvků této kategorie fyzické infrastruktury bude proveden individuálně a obecný postup je univerzálně platný jak pro sloupy, tak i stožáry.

Náklad tohoto prvku fyzické infrastruktury bude vycházet z pořizovacích nákladů, zohledňujících procento využití plochy sloupu/stožáru pro broadbandové služby, popř. sdílení s různými dalšími sítěmi a službami v případě, že provozovatelem daného sloupu/stožáru je operátor elektronických komunikací, který prostřednictvím daného sloupu/stožáru sám poskytuje služby využívající vysokorychlostní sítě elektronických komunikací. Prostřednictvím koeficientu využití plochy (resp. sdílení) je umožněno přiřadit do ceny k využití sloupů/stožárů takovou výši nákladů, která bude odpovídat poměru využití prvku pro službu elektronických komunikací. Tento koeficient nelze pro všechny případy ex ante konkrétně stanovit, nicméně povinná osoba mimo okruh operátorů elektronických komunikací může zohlednit např. nosnost či jiný vhodný technický parametr u sloupu/stožáru. Pro povinné osoby z řad operátorů elektronických komunikací pak platí, že koeficient sdílení zohledňuje pouze aktuálně využívanou (instalovanou) kapacitu (plochu) prvku všemi operátory, nabízejícími služby elektronických komunikací, nikoliv tedy celou kapacitu daného stožáru/sloupu (daného např. nosností).

K nákladu tohoto prvku fyzické infrastruktury lze následně přičíst ještě náklady na inkrementální dovybavení fyzické infrastruktury včetně montáže, např. o výložníky, konzole, svody na zem apod., pokud se dotčené osoby dohodnou, že tyto dodatečně vyvolané náklady z důvodu sdílení se sítěmi elektronických komunikací nebudou oprávněnou osobou žádající o Přístup uhrazeny již v rámci jednorázového vyrovnání. Pro výpočet ceny těchto dodatečných nákladů se již nevyužije výše uvedený koeficient sdílení, neboť tyto dodatečně vyvolané náklady musí být oprávněnou osobou hrazeny v plné výši (ze 100 %), nikoliv jen z části určené koeficientem využití. Roční kapitálová platba (C) se stanoví výpočtem podle vzorce výše.

7.1.2.3 Kabelovody

Kabelovody představují pasivní prvek fyzické sítě vyznačující se velmi dlouhou životností a náklady na jeho pořízení také zpravidla odrážejí více či méně individuální podmínky výstavby. Všechna tato specifika nalézají svůj odraz v pořizovací ceně aktiva. Kalkulace ceny Přístupu k otvoru v kabelovodu bude následující.

Pro určení koeficientu sdílení je využito následujících poměrů:

- Výkop – Podíl *maximální kapacity prostoru v kabelovodu či kabelovodech (celkový objem v m3)*
- Kabelovod – Podíl *maximální využitelné kapacity prostoru v kabelovodu (celkový objem v m3)*

7.1.2.4 Kolektory

Kolektor je forma víceúčelového zařízení obvykle v husté městské zástavbě, kde zpravidla není možné provádět individuální instalace infrastrukturních sítí z důvodu stavebních a jiných technických překážek, místních omezení, stavebních uzávěr apod. Z tohoto důvodu se přistoupilo ve velkých městech k budování multifunkčních tunelů, které integrují všechny infrastrukturní sítě v dané lokalitě. Výstavba kolektorů je však velmi nákladná, i když jejich přínos pro společnost je takřka nevyčíslitelný, zejména z pohledu ochrany životního prostředí a úspor instalačních a provozních nákladů v budoucnosti. V kolektoru může být instalováno vícero typů prvků sítí elektronických komunikací (HDPE/chráničky různé velikosti či přímo kabel), které nemají stejnou náročnost na zábor plochy kolektoru. Pro vyčíslení nákladů proto bude zpravidla určující stanovit velikost celkové plochy kolektoru, kterou obsadí nově instalovaná infrastruktura.

Pro určení koeficientu sdílení je využito následujících poměrů:

- Kolektor – Podíl celkového kolektoru v m^3

7.1.2.5 Inspekční komory

Samostatná kalkulace ceny pro inspekční komoru se neprovádí. Inspekční komora je součástí pořizovací ceny liniového prvku a nemá zpravidla samostatné využití. Pokud by přesto mělo dojít k instalaci prvků sítí elektronických komunikací, postupuje se podle stejného principu, jako v případě kolektorů. Určující tedy zpravidla bude velikost plochy zabrané instalovanými prvky, jakožto klíč pro alokaci nákladu na m^3 inspekční komory.

7.1.2.6 Vstupní šachty

Vstupní šachta je logickým ukončením kabelovodu, Přístupu k potrubí (HDPE chráničkám) nebo obdobným liniovým prvkům fyzické infrastruktury. Vstupní šachta má smysl jako součást pořizovací ceny liniového prvku jako celku. Samostatná kalkulace ceny pro vstupní šachty se proto neprovádí. Pokud by přesto mělo dojít k instalaci prvků sítí elektronických komunikací, postupuje se podle stejného principu, jako v případě kolektorů. Určující tedy zpravidla bude velikost plochy zabrané instalovanými prvky, jakožto klíč pro alokaci nákladu na m^3 vstupní šachty.

7.1.2.7 Rozvodné skříně

Jedná se o velké množství různých rozvaděčů a technologických skříní, které slouží k umístění rozmanitých technologií, zejména rozvodů pro ukončení nebo propojení kabelových vedení a umístění přenosových prostředků. Škála těchto prvků je natolik bohatá, že nelze provést žádnou kategorizaci nebo standardizaci pro stanovení ceny. Cena sdíleného prostoru v rozvodné skříni bude proto provedena individuální kalkulací.

7.1.2.8 Budovy a vstupy do budov

V případě budov se jedná o poskytnutí plochy nezbytné pro umístění navazujících technických zařízení na fyzickou infrastrukturu. V tomto případě se cena využití plochy pro umístění skříní nebo stojanů zpravidla vypočte z pořizovací ceny plochy, případně z nákladů na nájem od externích poskytovatelů.

Pro určení koeficientu sdílení je využito následujících poměrů:

- Budovy a vstupy do budov – podíl *maximální kapacity plochy (plocha v m2)*

7.1.2.9 Anténní nosiče

Jedná se o nástavbové konstrukce v budovách sloužící k umístění různých druhů anténních systémů pro radiová zařízení. Výpočet ceny Přístupu k prvku spadajícího do této kategorie fyzické infrastruktury se provádí individuální kalkulací.

Cena Přístupu k prvku anténního nosiče se bude standardně skládat z pořizovacích nákladů daného prvku, zohledňujících procento sdílení s dalšími uživateli, resp. přírůstkové využití tohoto prvku oprávněnou osobou.

7.1.2.10 Věže

Věž představuje z pohledu typologie prvků fyzické infrastruktury rozsáhlejší a komplexnější formu stožáru, u které se předpokládá využívání pro více účelů a technologií, např. i jako rozhledny nebo vyhlídkové věže a zároveň jako technologické komunikační středisko. Při rozhodování o pořízení věže nemusí být tedy hlavním motivem pořízení specifického technologického prostoru, ale půjde zřejmě o širší záměr a dlouhodobou strategii víceúčelového využívání s případnými mimoekonomickými efekty. Pro alokaci nákladů na výstavbu věže na instalovaný prvek sítě elektronických komunikací bude opět nezbytné stanovit míru sdílení věže s jinými prvky či aktivitami, které mohou být značně specifické.

Cena prvku fyzické infrastruktury bude vycházet z pořizovacích nákladů, zohledňující procento využití věže pro broadbandové služby, popř. sdílení s různými dalšími sítěmi a službami v případě, že provozovatelem dané věže je operátor elektronických komunikací, který prostřednictvím zpřístupňované věže poskytuje (či s velkou pravděpodobností bude poskytovat) služby využívající vysokorychlostní sítě elektronických komunikací. Prostřednictvím koeficientu využití plochy (resp. sdílení) je umožněno přiřadit do ceny za služby Přístupu využití věže takovou výši nákladů, která bude odpovídat poměru využití prvku pro službu elektronických komunikací. Koeficient sdílení zohledňuje pouze aktuálně využívanou kapacitu (plochu) prvku všemi operátory, nabízejícími služby elektronických komunikací, nikoliv tedy celou kapacitu dané věže (dané plochu nebo např. nosností).

K ceně prvku fyzické infrastruktury lze následně přičíst ještě náklady na inkrementální dovybavení fyzické infrastruktury včetně montáže, pokud se dotčené osoby dohodnou, že tyto dodatečně vyvolané náklady z důvodu sdílení se sítěmi elektronických komunikací nebudou oprávněnou osobou žádající o Přístup uhrazeny již v rámci jednorázového vyrovnání. Pro výpočet celkové ceny těchto dodatečných nákladů se již nevyužije výše uvedený koeficient sdílení, neboť tyto dodatečně vyvolané náklady musí být oprávněnou osobou hrazeny v plné výši (ze 100 %), nikoliv jen z části, určené koeficientem využití. Roční kapitálová platba (C) se stanoví výpočtem podle vzorce v kapitole 7.1.

7.1.2.11 Podpůrné konstrukce

Může se jednat o libovolné stavební konstrukce, které podporují nebo umožňují umístění jiných prvků fyzické infrastruktury nebo telekomunikačních technologií. Vzhledem k tomu, že nelze předem definovat, o jaký typ prvku se jedná, bude výpočet ceny podpůrné konstrukce proveden vždy individuální kalkulací podle obecně uplatňovaného schématu.

Cena prvku fyzické infrastruktury bude vycházet z pořizovacích nákladů, zohledňujících procento využití podpůrné konstrukce pro broadbandové služby, popř. sdílení s různými dalšími sítěmi a službami v případě, že provozovatelem dané konstrukce je operátor elektronických komunikací, který prostřednictvím zpřístupňované věže poskytuje (či s velkou pravděpodobností bude poskytovat) služby využívající vysokorychlostní sítě elektronických komunikací. Prostřednictvím koeficientu využití plochy (resp. sdílení) je umožněno přiřadit do ceny za službu Přístupu využití podpůrné konstrukce takovou výši nákladů, která bude odpovídat poměru využití prvku pro službu elektronických komunikací. Koeficient sdílení zohledňuje pouze aktuálně využívanou kapacitu (plochu) prvku všemi operátory, nabízejícími služby elektronických komunikací, nikoliv tedy celou kapacitu dané konstrukce (dané plochou nebo např. nosností).

K prvku fyzické infrastruktury lze následně přičíst ještě náklady na inkrementální dovybavení fyzické infrastruktury včetně montáže, pokud se dotčené osoby dohodnou, že tyto dodatečně vyvolané náklady z důvodu sdílení se sítěmi elektronických komunikací nebudou oprávněnou osobou žádající o Přístup uhrazeny již v rámci jednorázového vyrovnání. Pro výpočet celkové ceny těchto dodatečných nákladů se již nevyužije výše uvedený koeficient sdílení, neboť tyto dodatečně vyvolané náklady musí být oprávněnou osobou hrazeny v plné výši (ze 100 %), nikoliv jen z části, určené koeficientem využití. Roční kapitálová platba (C) se stanoví výpočtem podle vzorce v kapitole 7.2.

7.1.3 Výpočet jednorázové ceny za přístup

Výpočet **Roční ceny za Přístup** k jednotlivým prvkům infrastruktury je proveden ve vztahu ročního odpisu (C) vynásobeným koeficientem sdílení (K).

$$\textbf{Roční cena za přístup k prvku} = C \times K$$

Jednorázová cena za přístup se určí z Roční ceny za přístup pro celou délku trvání práva IRU, která je určena dle smlouvy o IRU, a zpravidla se rovná zbývající délce životnosti infrastruktury v letech (L):

$$\textbf{Jednorázová cena za přístup k prvku} = \textbf{Roční cena za přístup k prvku} \times L$$

7.2 Provozní náklady, billing, prodej a péče o zákazníka a režie

Provozní náklady, billing, prodej a péče o zákazníka a režie nejsou přípustné při výpočtu jednorázové ceny Přístupu k fyzické infrastruktuře pomocí IRU.

7.3 Jednorázové ceny za služby spojené s Přístupem k fyzické infrastruktuře

Vedle jednorázové ceny za Přístup k fyzické infrastruktuře pomocí IRU je poskytovatel Přístupu oprávněn účtovat i jednorázové ceny za poskytnutí služby Přístupu k fyzické infrastruktuře. Mezi tyto jednorázové náklady patří náklady uvedené v následujících podkapitolách.

7.3.1 Průzkum fyzické infrastruktury na místě

Cenu vypočte poskytovatel služby na základě individuální kalkulace nezbytných úkonů odpovídající požadovanému typu fyzické infrastruktury. Kalkulace může zahrnovat úkony povinné osoby, které směřují ke zjišťování konkrétního stavu daného prvku, náklady na cestovné a případně další náklady např. v souvislosti s omezením vlastnického práva, a to v nezbytném odůvodněném rozsahu.

7.3.2 Projekt technického provedení Přístupu k fyzické infrastruktuře

Součástí realizace Přístupu k fyzické infrastruktuře je zpravidla i technický projekt, kde jsou stanoveny detaily a podmínky celého řešení, místa vstupu do infrastruktury či posouzení statických parametrů pro nadzemní prvky. V praxi se může jednat např. o problém umístění anténních systémů na stožáry a s tím spojené posouzení statiky a dynamického namáhání stožárů a anténních nosičů a další podobné otázky. Vzhledem k tomu, že se jedná o specifické znalosti a informace spadající do oblasti know-how provozovatele infrastruktury, je nutné, aby tento projekt byl vypracován přímo povinnou osobou nebo jí autorizovanou osobou.

Oprávněná osoba uhradí nezbytný rozsah nákladů na projekt povinné osobě nebo na základě dohody přímo autorizovanému dodavateli projektu, na kterém se obě strany shodnou. Kalkulace ceny může zahrnovat pouze úkony v nezbytném odůvodněném rozsahu. V každém případě je nezbytné, aby oprávněná osoba měla možnost dohodnout a odsouhlasit předpokládaný rozsah projektu, a tím si zajistit kontrolu nad rozsahem kalkulovaných nákladů.

7.3.3 Přípravné práce spojené s projektem a provedením stavby

Oprávněná osoba uhradí nezbytný a odůvodněný rozsah nákladů spojených s přípravnými pracemi projektu a následné stavby. Mezi tyto náklady patří zejména geodetické práce a další přípravné úkony související s poskytnutím Přístupu k fyzické infrastruktuře.

Součástí jednorázové úhrady jsou i náklady na inkrementální dovybavení fyzické infrastruktury včetně montáže, např. výložníky, konzole, svody na zem apod.

© 2024 Grant Thornton Advisory k.s. All rights reserved.

Grant Thornton Advisory k.s. je členská firma Grant Thornton International Ltd. (Grant Thornton International). Odkazy na Grant Thornton se vztahují ke Grant Thornton International nebo ke členským firmám. Grant Thornton International a členské firmy nejsou mezinárodním partnerstvím. Služby jsou nezávisle poskytovány jednotlivými členskými firmami.